

Nr. 3 • september 2016

Årgang 92

Ilen Menighetsblad

www.ilen.kirken.trondheim.no

Menighetsbladets rose

Gunlaug Auran Grankvist

Gunlaug er kjent av svært mange i Ilen og i resten av byen. Hun har i en årrekke vært aktivt med i frivillig arbeid, både i og utenfor Ila-distriktet.

Det er nå 18 år siden «Kirkeboden», nå «Kirkehagen», under Olavsfestdagene ble etablert. Det var Unni Andressen som tok initiativet til dette, men hvem andre enn Gunlaug tok utfordringen til å ta medansvaret og de to damene sydde drakter (blå for Ilen), var dagansvarlige og ordnet det meste! I årene deretter har Gunlaug trofast stilt opp på vakter og tatt ansvar i Kirkehagen så lenge helsa tillot det.

Gunlaug har også vært med i styret i Ilen Kirkes Venner siden starten i 2005 og med sin kompetanse på flere områder har hun gjort en stor innsats for Ilen kirke, Stavne kapell og for å ivareta gode mellom-menneskelige relasjoner mellom oss som har vært så heldige å komme i kontakt henne

Hun har dessuten vært med i redaksjonen for Ilen Menighetsblad, og dere som har samlet på bladene, vil finne mange artikler som hun har skrevet helt tilbake til 1999. Vi er også svært takknemlige for at hun fortsatt er trofast bladbærer for Menighetsbladet.

Gunlaug har også vært medlem av Ilen menighetsråd og har der vært pådriver for og fått gjennomført mange viktige saker. Vi vil i den sammenheng nevne hennes arbeid for å få på plass et relieff av initiativtaker Matthias Conrad Peterson på den bautaen som Ilen menighet fikk reist på Ilevollen til minne om det første norske borgertoget 17. mai 1826.

Så mye mer kunne nevnes, og vi er inderlig takknemlige for alt det gode og positive hun har gjort og fortsatt gjør! Vi ønsker henne alt godt framover og ser fram til fortsatt samarbeid og gode samvær.

Menighetsbladets redaksjon gratulerer henne hjertelig med en meget fortjent rose!

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling

Sommeren er på hell. Forhåpentligvis har du hatt gode dager og ser fram mot også gode høstdager. Gode dager kan være så mangt. Kanskje et par timer med Menighetsbladet vil gjøre godt? Vi håper og tror at vi også denne gangen har stoff for enhver smak. Vi hilser vår nye sokneprest varmt velkommen, og vi gleder oss til mange spennende treffpunkt i tiden som kommer. Les gjerne «Hva skjer?» nøye. Kjente navn stiller opp for Ilen.

Vi spør også om kjærligheten virkelig er det største av alt, og et åpenhjertig møte med de ansatte på menighetskontoret er til å bli glad av. Barn og unge har en hel side i bladet med eget tilbud og lokalhistorie er på plass. Har du nye ideer hører vi gjerne fra deg igjen. *God lesing.*

REDAKSJONEN

Edel Lundemo, redaktør: 481 28 040, lunede@online.no

Kari-Anne Gjettum: 951 56 466, kari.anne.gjettum@gmail.com

Tore How: 452 82 747, torehow@broadpark.no

Marthe S. Berg, fotograf: 476 77 841

Forsiden: Menighetskontoret vårt betjenes av en flott gjeng. Fra venstre David Sott-Hammes, Fredrik Samdal, Nina Angelsen, Åshild Brenne, Lars Sperre, Guro Gaustad Anderssen og Ingvild Svalastoga.

Foto: Marthe S. Lorås Berg, konfirmasjon/portrettfoto: marthe.smugmug.com

Menighetsbladets rose.....	2	•	Vår nye sokneprest	20
Prestens sider	4	•	Velkommen til kirke	22
Om ny ekteskapslov	6	•	Klokkene kimer	24
Botanikk	8	•	Ord med på veien	27
Misjon	10	•	Slekters gang	28
Om gudstjenesteutvalget	12	•	Ilen kirkes venner	30
Ilavassdraget	14	•	Gatenavn i Ila	31
Ilen menighetsråd	17	•	Hva skjer?	32
Instrumentksamling	18	•	Barn og unge	34

Prestens sider

Høsten er moden

Den danske presten og forfatteren Kaj Munk har sagt at troen bare kan overleve om den blir utfordret. Menighetsrådet i Ila har fått noen utfordringer, å svare på hvem vi er som menighet, og hvordan vi kan se for oss menigheten om noen år. Endringene er knyttet opp til soknestrukturene, og at det tenkes fra sentralt hold at hver og en sentrumskirke kan få sin egen profil. Lademoen kirke ligger nært Dronning Maud og førskoleutdanningen. Derfor har Lademoen blitt pekt ut til å skulle være Barnas katedral, Vår Frue er overtatt av Kirkens Bymisjon. Hva da med Ilen kirke?

Det har lenge vært tenkt at Ila skal kunne være en «Ungdomskatedral». Dette legger også menighetsrådet opp til i sitt notat. Det å gi ungdommen en trygg plass å være, er noe av det mest meningsfylte vi kan gjøre både som menighet og lokalsamfunn. Derksom vi kan kombinere det med Ilen kirke som kunst- og kulturkirke, tror jeg vi kan bli et sted hvor ungdom føler seg sett og møtt som den de er, og ikke slik de burde være, eller slik vi tror de er.

I kunsten handler det ikke om å være flink, men om å kunne uttrykke seg. Kantor har lenge drevet en orgelklubb. «Ludvig» har fanget opp mange ungdommer som trenger nettopp orgelet for å finne et sted hvor alle de evner og sett med følelser de har fått, finner sin plass. Ilen har mange billedkunstnere og vi håper at Kirkestua kan bli et

sted hvor vi kan ha gode utstillinger av kunstnerne i lokalsamfunnet. Kanskje kan kunstnerne også bidra med å lære barn og ungdom til å tegne og male?

Når jeg møter mennesker som har bodd i Ila i hele sitt liv, forteller de om hvor mye ungdomsklubben på menighetshuset betydde. De forteller også om en inkluderende kirke hvor det er rom også for høytidelighet og tradisjoner. Alt dette vil bli som før. Ila skal ta imot dåpsbarna og skape fest rundt en lang og viktig tradisjon. Konfirmantene skal prioriteres og på konfirmasjonsgudstjenestene skal de føle seg

som menighetens sentrum. Nattverdbordet har i de siste årene blitt åpnere, det skal fortsette. En av mine største ønsker er at mennesker skal kjenne det naturlig og fint å søke fellesskapet i nattverden.

Det vil være vanskelig å gjøre endringer i Ilen menighet om vi ikke selv vil. Jeg tenker at de endringer som er tenkt kun vil utvikle det som allerede er i Ila. Vi kan nå høste av det som er sådd gjennom mange år. Jeg vet ikke om ordet «ungdomskatedral» skremmer noen, men jeg tenker vidt. Eksempelvis deltok jeg selv på et europeisk ungdomsmøte i Paris nyttårshelgen i 1989. Flere av de store kirkene i Paris fyltes opp av europeisk ungdom som ville sitte i stillhet og synge korte meditative sanger. Det er ikke sikkert det er det vi skal gjøre det i Ila, men vi må være åpne for at ungdom kan ha helt andre behov enn det vi voksne tror. Jeg møter stadig eldre mennesker som sier de føler seg ung til sinns.

Og det tror jeg på. Ofte blir man rundere i kantene, mer fleksibel, mer åpen dess mer livet banker på.

Ilen menighet har vist åpenhet og ungdommelighet i samarbeid med Svenska Kyrkan, Sør-Samisk menighet og Metodistkirken. Dette samarbeidet har tilført oss mye, kanskje nettopp bidratt til å holde oss ung til sinns. Ila er også en bydel hvor det bor mange innvandrere. Kirken vil i framtiden komme til å spille en stor rolle i et dialogarbeid mellom religionene. Her i Ila bor det mange innvandrere – og unge med en flerkulturell bakgrunn. VI har en unik sjansje til å la mennesker fra hele verden utfordre oss og hjelpe oss til holde troen levende.

Jeg tror Kaj Munk, født for over 100 år siden, hadde rett. Vår tro, vår kirke blir mer levende, mer ungdommelig, om vi lar oss utfordre.

Vi har søndagsåpent kl. 11–23

BUNNPRIS

BUNNPRIS ILA - KLEISTEN GT. 1 • Tlf. 7352 7778 • Mandag–lørdag 9–23 • Søndag 11–23

Ilen kirkes venner anbefaler.
Støtt butikken med det store hjertet for nabolaget!

Er kjærligheten størst av alt?

Om ny ekteskapslov og Ilen syn på saken

I forrige nummer av menighetsbladet skrev vi om staten og kirka som snart skiller lag. Norges folkekirke vil ved årsskiftet ikke lenger være en statskirke. Vi skrev om at Kirkemøtet i fremtiden måtte ta ansvar for mange nye spørsmål. Et slikt spørsmål er vigsling av likekjønnede. Vi lovte våre lesere å komme tilbake til dette.

I 1993 ble Partnerskapsloven innført, og den ga homofile rett til å inngå partnerskap. Denne loven ble avløst av en ny felles ekteskapslov i 2014, noe som betyr at to av samme kjønn nå kan inngå ekteskap. Et ekteskap er juridisk og kan inngås borgerlig eller ved en kirkelig vigsel.

En kirkelig vigsel er å regne som en religiøs handling; man gjør noe som er hellig. Vi kjenner jo dagens vigselserituale og skriftstedet fra 1. Mosebok: «Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.» Og videre leser vi fra Matteus: «Derfor skal mannen forlate sin mor og sin far og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett.» Hvordan løser så kirken dette ved likekjønnet vigsel?

Jo – Kirkemøtet i 2016 vedtok med 115/88 stemmer at det skal innføres en ny liturgi som åpner for at også likekjønnede kan få kirkens velsignelse som ektepar. Den nye liturgien er ikke klar per dato. Vi venter spent på et forslag. Kirkemøtet fastslo videre at kirkelig ansatte skulle få frihet til å velge om de vil medvirke til slik ny kirkelig handling.

Hvor står så Ilen kirkelige ansatte i dette

store spørsmålet? Vi avtaler tid for samtale med prestene Åshild og Lars, organist David, kirketjener Fredrik og menighetsforvalter/kirketjener Nina. Alle vil, på sin måte, bli berørt av vedtaket.

Som bakgrunn for denne planlagte samtalen snakket vi med flere leke i Ilen. Det ble gode samtaler. Vi snakket med homofile som opplevde partnerskapsloven i sin tid som helt grei og dekkende – ekteskapet burde forbli mellom mann og kvinne, vi snakket med heterofile som sa det motsatte og vice versa. Samtlige sier at de har vært i utvikling. *Det er en kjensgjerning at vi tolker bibelsynet forskjellig.* De spør og undres: Kan vi likevel holde sammen under fanen «kirka er til for alle»? Kloke ord fra modige folk og et godt utgangspunkt for dialog med Ilen fem kirkelige ansatte.

Vi møter alle våre fem samtidig. Tonen er god og i løpet av samtalen forstår vi at spørsmålet om ny ekteskapslov har vært grundig debattert internt. Som de sier: Det er uhyre viktig at også vi ansatte er trygge på hverandre i dette store spørsmålet. De opplever i dag at de framstår som et team, og de er glade for at de sammen kan bygge videre på Ilen tradisjon om å være en

inkluderende og åpen folkekirkemenighet i nærmiljøet. Dette arbeidet startet tidlig på 90-tallet og har vært og er en fanesak for mange.

I Ilen målformulering heter det at Kristi budskap skal formidles med raushet, varme og glede. Alle som kontakter Ilen menighet skal føle seg trygge på at de blir hørt og sett – også i forbindelse med ny ekteskapslov. *Vi engasjerer oss i omsorgen for hele mennesket med visjon om å være et inkluderende og åpent møtested for alle.* Dersom to mennesker kommer frem til at et ekteskap er den beste måten å ordne samlivet sitt på, vil vi stille opp.

Det er likevel viktig å understreke at meningene er mange også hos oss i Ilen, men målsettingen og visjonen står så sterkt at dette blir avgjørende. Kampen for likeverdet, menneskeverdet og omsorgen for det hele mennesket, står i sentrum. Det er ikke greit å behandle enkelte grupper annerledes enn andre. *Vi må vektlegge at*

alle er like mye verdt uansett, og at alle er elsket av Gud uansett og at alle skal behandles med respekt. Menneskeverdet må fremleskes!

Budskapet vil alltid tolkes ut fra sin tid. Det er derfor uhyre viktig at kirka anstrender seg for å kunne være sannhetens stemme i verden.

Vi i redaksjonen takker våre kirkelige ansatte for denne åpenhjertelige og varme samtalen. Det er godt å tilhøre en menighet der man – tross delte meninger – ikke vil splitte – ja våre kirkelig ansatte sier at det er rett og slett er en fallitterklæring om vi ikke får dette til å fungere. Paulus brev til galaterne (3,28) kan stå som en overskrift også for Ilen menighets holdning. *«Her er ikke jøde eller greker; her er ikke slave eller trell, her er ikke mann eller kvinne. De er alle én i Jesus Kristus.»*

Folkekirken er nå viktigere enn noen gang og ja – **kjærligheten er størst av alt.**

Hvis du lytter

Om blåklokke *Campanula rotundifolia*

Ved synet av blåklokker i blomst vil de fleste av oss som hørte på radio på 1950 og 60-tallet, kunne høre refrenget fra «Blåklokker» for vårt indre øre, kanskje sunget av Jens Book-Jenssen. «Hvis du lytter, kan du høre hvor det klinger ...». Sangen ble skrevet av H. Herberth (tekst) og Kristian Hauger (mel.). Herberth bidro for øvrig til at revyscenen på Hjørten, rett ved Ilaparken, fikk et løft gjennom 1920-tallet. Siden flytta han over til Chat Noir i Oslo.

Blåklokkene (av og til kvitel!) blomstrer først et stykke ut på sommeren og kan stå

i blomst til tidlig høsten. Det er en nøysom plante som trives godt på tørre, grunnlendte og næringsfattige bakker. Slike skrinninger var gjerne husmannsfolkets slåtte-eng, der de kunne høste litt før til ei ku og ei geit eller to. Husmanns sønnen Alf Prøysen synger om blåklokkevikua: «den var lykka for meg.». Blåklokke blomstrer gjerne i den litt roligere tida mellom våronn og slåttinn. Husmanns-ungene kunne «flyge berrføtt i dogg-gras og blåbærlyng./ Blåklokkevikua –/Ja, den ler og syng./ Blåklokkevikua –/milla steinrøys og strå,...». Det var kanskje ikke så

Botanikk

farlig å trække i disse kortvokste, steinete engene som i den høgvokste grasenga til bonden.

Skrinnengene er for en stor del borte fra norske landskap; nedbygd, gjengrodd, tilplanta med gran, gjødsla opp til produktiv grasmark. Disse engene med blåklokke, prestekrage, engkall, ryllik og i Prøysens heimtrakter: hjertegras og engtjæreblom, regnes som uproduktive. Først de seinere år har vi begynt å se hvor stor betydning de har, som sjøve opplevelsen av norsk sommer, som voksested for en rekke låge, blomstrende arter og som matfat for humler og bier. Og det er ofte humlene som bestøver blåklokkene mens de samler nektar innerst i blomsten. Under regnfulle dager gir den hengende klokka også ly til insektene.

Nettopp denne likheten med hengende kirkeklokker har gitt planten navn, også på latin. *Campanula* betyr rett og slett ei lita klokke. Visste du at hvis du vrenger klokka uten at den sprekker, får du den du vil ha, eller du kan ønske deg tre ting? Artsepitetet *rotundifolia* betyr runde blad. Det kan virke litt merkelig, siden de bladene vi stor sett ser, er smale og lange. Men nederst på planten, helt nede ved bakken, fins en liten rosett med nokså runde, småtanna blad.

Sjøl om man sjelden finner blåklokke «imellom bygg og rug», men kanskje i åkerkanten, fanger Herberth noen av våre blåklokkeminner. Og er man stille og tar seg tid, kan man «høre hvor det klinger», langt inn mot høst.

Blåklokker

Solens stråler spiller muntert over gressets dugg og hver en blomst som fikk sin friske morgendrikk. Løfter kalken og imellom markens bygg og rug en liten klokke blå no'n spede toner slå.

Hvis du lytter, kan du høre hvor det klinger fra tusen klokker små som vaier lett i vind. Lytt til de spede toner når ved kveld de ringer og kaller dyr og trær til aftenbønnen inn.

Lille eventyr, du lille klokke kjær og fin som barn jeg mang en gang, har lyttet til din klang når i gresset med min mor jeg lekte husker jeg om deg fortalte hun og nynet så for meg.

Jacob Sturm/wikimedia commons

Tekst: Bjørg Sand

Han valgte å bo i slummen for å hjelpe

*I dag har jeg lyst til å dele med menighetsbladets lesere fortellingen om Ton,
en fortelling som har gjort et sterkt inntrykk på meg personlig.*

Egentlig har Ton et vanskelig navn, men han har fått kallenavnet Ton, så da bruker jeg det. Ton vokste opp i Clong Toey slummen i Bangkok. Han var ni år da NMS, sammen med Thailand lutherske kirke, bygget Lovsangshjemmet, en halvdags-barnhage for barn fra seks måneder til tre år. Ton ble med i fritidsklubben som arrangeres på Lovsangshjemmet om ettermiddagen. Dette ble hans trygge oase i slumtilværelsen. Likevel ble han etter hvert borte fra klubben. Men arbeiderne på Lovsangshjemmet viste ham kjærighet og omsorg ved å komme hjem til ham og prate med ham. Det endte med at Ton kom tilbake.

Etter en tid ble han også med til kirken som ligger like ved. Der ble han helt betatt av lovsangen. Det viste seg at Ton var veldig musikalsk. Etter hvert ble det fiolin som ble hans instrument, og han lærte seg snart å spille etter gchor.

Ton fikk stipend til å gå på videregående – og søkte på musikkgymnas. Imidlertid kom han ikke inn der, og i ettertid takker han Gud for det. Hvis han hadde kommet inn, hadde han nemlig måttet flytte, men nå

ble han boende i slummen. Han gikk på et gymnas i nærheten, fortsatte å gå i kirken – og kom til tro på Jesus og ble døpt. Dermed begynte han å lede menigheten i lovsang.

Ton fikk fortsette på universitet og tok bachelor i utøvende fiolin. I den forbindelse fikk han ett års lærlingetid i Bangkoks symfoniorkester. Der må de ha blitt betatt av guttens musikalske evner, for de tilbød ham fast jobb. Tenk for en ære for en gutt vokst opp i slummen! Men Ton takket nei til tilbudet. Han valgte i stedet å bli i boende i det tungt belastete slumområdet for å kunne arbeide blant barn og unge i slummen. Nå dirigerer Ton, som er i begynnelsen av tjuetårene, slummens ungdomsorkester. De får stadig spillejobber – og tjener slik penger til arbeidet.

«Jeg ønsker å bli i slummen for å utgjøre en forskjell og gi håp og framtid til flere barn og unge», sier Ton.

Ton ofret en godt betalt musikk-karriere for å kunne hjelpe barn og unge i Bangkoks slum. Hva er du og jeg villige til å ofre for å kunne hjelpe?

Har du lyst til å gi en gave til arbeidet blant barna i Klong Toey slummen i Bangkok, kan du sende den til kontonummer 82200285030 og merke gaven med «prosjektnummer 640479».

Vil du lese mer om arbeidet i Thailand, kan du gå inn på bloggen www.drommenomenfremtid.blogspot.com

Gudstjenesteutvalget – et «verksted» i Ilen Menighet

*Utvalgene som menighetsrådet har nedsatt,
skal hjelpe til med å virkeliggjøre menighetens visjoner og planer.*

De er på en måte menighetsrådets hender og føtter, for oppgavene er så mangfoldige at rådet ikke kan gå opp alle stiene selv. Førstemann ut i serien om arbeidet i utvalgene er altså Gudstjenesteutvalget (GU). Siden GU i Ilen er ganske unikt med lange tradisjoner, må vi tilbake til starten.

Ilen hadde sitt GU allerede i 1998, ti år før andre menigheter i 2008 ble oppfordret til å danne gudstjenesteutvalg i forbindelse med prøveliturgien. Det er tidligere sokneprest Brita Hardeberg som

er gudstjenesteutvalgets «mor». Hun forteller at forløperen var en referansegruppe hun opprettet i forbindelse med sin videreutdanning i 1996–1998. Gruppen ga respons om utføring av presterollen og

samspeilet med menigheten. Dette ble videreført i GU og ble i tillitsfullt samarbeid til hjelp for de utøvende i gudstjenesten.

Gudstjenesteutvalget har som oppgave å arbeide med spørsmål knyttet til gudstjenestelivet. Det har alltid vært lekfolk som har ledet GU. Den første var Egil Eikseth frem til sin død i 2008, deretter Bjørn Mathisen og Bjørg Sand. Under tegnede ble valgt som leder i 2010. Faste medlemmer er begge prestene og kantor, valgte medlemmer oppnevnes av menighetsrådet. I dag er vi åtte, og har 5–8 møter i året. Menighetspedagogen deltar om familiegudstjenesten, og GU samarbeider med Ilen Kirkes Venner (IKV) i flere saker.

Hvilke saker arbeider GU med? Store og små saker, hele tiden en blanding av ideer som har kommet fra utvalget selv, oppdrag fra menighetsrådet eller initiativ fra enkelte. Folkekirkens kollegiale fellesskap mellom lek og lærd, der meninger brytes og ideer luftes, har vært vårt særpreg.

De viktigste sakene har vært gudstjenestens liturgier: Arbeidet med Prøveliturgien i 2008/2009, innføring av Ny gudstjenesteordning fra 1.12.2012 og pågående arbeid med justeringen av denne. I «Kallsboken for 2000-2010» leser vi at GU fikk delegert myndighet fra menighetsrådet til å lede prosjektet med prøveliturgien. Dette ble videreført for Ny liturgi (se prestens brev til biskopen av 28.09.2012).

Selve gudstjenesten er sentrum i menighetens pulserende liv, der vi henter kraft og inspirasjon til å gå ut i hverdagen. Derfor har GU lyttet til menigheten og spurt: Hvordan ønsker vi at gudstjenesten skal feires? Under prøveliturgien var det flere samlinger der ulike varianter ble drøftet. Mye som vi i dag har innført, var nytt den gang. Brita Hardeberg minnes særlig to møter med store diskusjoner om syndsbe-kjennelsen skulle komme først eller flyttes til etterprekenen. På bakgrunn av erfaringer fra prøveliturgien og senere drøftinger i GU, menighetsmøter og Menighetsråd, har Ilen valgt syndsbe-kjennelsen først. Som grunnlag for pågående justeringer er bl.a. evalueringen i Kirkestua høsten 2013. For gudstjenestens dramaturgi er valg av ord, salmer og musikk, rom for stillhet og kroppens bevegelser i kirkerommet viktig. GU arbeider for at alle skal oppleve fellesskap og tilhørighet i gudstjenestene. Derfor er også god kommunikasjon viktig.

Til slutt vil jeg nevne andre saker vi har jobbet med: Lyskassen til bønnelys, temasamlinger om liturgi med eksterne innledere, kurs for medliturger, salmefrokoster, ny liturgisk musikk, søndagens alternative kveldssamlinger, kveldsmat og samtale om «troens uro», blomstertjeneste ved alteret i samarbeid med Byåsen Butikksenter og IKV, et helhetlig opplegg for dåp, og i samarbeid med IKV: Kirketekstiler og lystenning på Alle Helgensdag. Stor takk til engasjerte og arbeidsvillige medlemmer

Damanlegget i Ilavassdraget

Finn Bjørgum (76), tidligere leder av Vassverkseksjonen i Trondheim bydrift, nå pensjonist, deler sin kunnskap om Ilavassdraget med oss.

Vannressursene

Ikke vet vi hvor Olav Tryggvasson hentet drikkevannet sitt, men kanskje han skuet mot Ilabekken da han kom seilende inn fjorden for vel 1000 år siden. Her var det friskt, godt og sikkert bekkevann.

Bekken har et nedslagsfelt på 9,7 km² og strekker seg popover mot Gråkallen hvor utspringet er. Vannføringen nederst i bekken er beregnet til å være 250 l/sek i gjennomsnitt. Den alminnelige lavvannsføring er neppe mer enn 20 l/sek, men denne kan bli langt lavere i tørketider. Flommene kan bli store, 10-års flom er beregnet til å være 9 m³/sek – mens 1000-års flommen er hele 18 m³/sek*.

Eieren av Ila møllebruk fikk tidlig store rettigheter til jord, skog og vann i området. Fra 1659 kjenner en således et bevillingsbrev som ga eieren rett til «å la vannet på byens mark løpe eller stemme hvor han lyster». Eieren fikk altså rett til å utnytte vannet og det beholdt senere eiere helt til 1863 da kommunen eksproprierte vannrettighetene. Da hadde byen tatt ut vann til drikkevannsfomål helt siden 1777 uten at retten formelt var i orden. De to partene som hadde vanninteresser, kom aldri til noen full enighet og det er klart at

mølledriften enkelte ganger måtte lide på grunn av knapphet på vann. Møllebrukets eiendomsforhold i Ila opphørte helt i 1894.

De første skriftlige beretninger om utnyttelsen av vannressursene er fra 1319. Da ble mølla ved bekken solgt av klosteret på Munkholmen til Hospitalet. Det var munkene og geistligheten som innførte kunsten å bygge møller og male korn. Munkholmen kloster ble grunnlagt så tidlig som 1028. Riktignok forsvant det en tid etterpå, men det ble anlagt et nytt rundt 1100. Det er derfor grunn til å tro at at den første kommersielle utnyttelsen av vannet i form av møllebruk kanskje er fra 1100-tallet.

For å utnytte vannet er det vanligvis nødvendig å bygge damanlegg. Dammen kan ha forskjellige formål: Oppdemning er nødvendig for å lede vannet inn i renner eller rør. Andre ganger bygges dammer for å magasinere vann for å bruke det i perioder med lite naturlig vanntilsig. Atter andre ganger kunne hensikten være å få til en bunnfelling slik at vannet ble renere.

Dambrudd

I dag kjenner vi hele 7 forskjellige steder i vassdraget hvor det opp gjennom tidene

har vært, eller er damkonstruksjoner. Ikke alle av disse var til enhver tid solide nok til å motstå de nedbrytende naturkreftene med flommer, isgang, opprøtning, frost og vanntrykk. Beretningene forteller om stadige reparasjonsarbeider etter ødeleggelser. På de fleste damstedene har det vært flere konstruksjoner hvor den gamle er erstattet av en nyere.

Flere dambrudd er omtalt. Det alvorligste skjedde i 1791 da Kobberdammen øverst i vassdraget brøt sammen og flodbølgen drepte 22 mennesker samtidig som alle andre dammer også brøt sammen. Dette er Norgeshistoriens alvorligste damkatastrofe. Videre vet vi at i 1844 ble Theisendammen sprengt av flom. Den ødela også nedenforliggende dammer, men det omkom visstnok ingen mennesker. Vannverkets inntaksdam brøt fullstendig sammen i 1779, bare to år etter at den var satt opp.

Møledammen

Damstedet for møledammen er 0,6 km oppover fra sjøen, på det stedet Roald Amundsens veg i dag krysser bekkedalen. Arealene i nærheten har vært utnyttet til forskjellige industiforetak. Vi kjenner til kornmøllene, men det har også vært platkobbermøller, platblymøller, sag og spikerverk.

Det første sikre kart over området er fra 1742 (Wistler). Det viser vannrenner både ovenfor og nedenfor damstedet og en rekke bygninger som da åpenbart er industiforetak. Tilsvarende er angitt på kaptein A. Holms kart fra 1858, men dette kart er langt tydeligere og mer detaljert. Her er det vist ei 300 m lang vannrenne fra damstedet til utløp i bekken. Dammen ligger på ca kote + 25 m mens rennas utløp er på ca kote + 5 m. Fallet på 20 m er utnyttet av 3 møller som er bygd etter hverandre langs renna. Denne utnyttelsen av vann-

Ortofotokart: Kartverket / Lars Mardal

krafta varte helt til andre former energi ble tatt i bruk. En turbin ble montert i 1867 og vi kjenner til at dampmaskin var i bruk fra 1883.

Vannverkets inntaksdam

I 1777 fikk byen sitt første felles vannverk med rør fra Ilabekken inn til bebyggelsen hvor folk kunne komme og hente vann i bøtter. Den markante skikkelsen i Trondheims kulturliv, Johan Daniel Berlin, konstruerte en inntaksdam på det stedet Benneches veg i dag krysser bekken. Dammen lå på ca kote + 55 m. Det rant vann gjennom 2 rør med diameter 3 tommer hele tiden uten avstengning. Disse rørene kunne føre hele 6 l/sek, en betydelig vannmengde som lett påvirket vannbehovet for møllene. Etter hvert ble det konstruert trykkreduksjoner som reduserte vannmengdene. Den første dammen var bygd opp med to slanke murer kombinert med plankevegger. Mellom murene var det jord eller myrsetting. Overløpet var en renne bygd opp av plank. Dammen voldt store problemer da flom og isgang skadet konstruksjonen omtrent hvert eneste år. I 1779 ble den helt ødelagt og i 1791 ble den feid vekk av flod bølgen fra Kobberdammen. Den ble bygd opp igjen hver gang.

En helt ny konstruksjon ble utført av kaptein Collin i 1842. Han forbedret sikkerheten drastisk ved at han oppstrøms hoveddammen bygde en egen inntaksdam som var lavere. Inntaksdammen var derfor helt under vann. Det gjorde at den ikke så lett ble skadet av flom og isgang. En slik inntaksdam hadde også betegnelsen «un batardeau». Dette betyr en midlertidig dam; for å turrlegge en byggegrop.

Tanken var at når hoveddammen måtte turrlegges for reparasjon kunne vannforsyningen opprettholdes gjennom rørrinntaket som var lokalisert i inntaksdammen. Hoveddammen var en solid dobbel murdam med 2 m bred tettningskjeme av jord eller myr i midten. Høyden var 3,5 m og overløpet var bygd opp av plank. Ved Theisendammens sammenbrudd i 1844 ble inntaksdammen og ledningene fylt med jordmasser. Dammen fungerte i alle fall til 1863 da vanninntaket ble flyttet.

Reservedammen

Damstedet ligger ved Møllebakken, 1,5 km opp fra sjøen. Den første som bygde en dam på dette stedet var mølleieier Thomas Leistrup. En kilde angir at det skjedde omkring 1790. Han betegnet dammen som Kipperdammen da den ble bygd på Kipperjordet. Det angies at «kippe» betyr øverste del av kvernhus. Det var imidlertid en gård nede på Ila som het Kippergården, og det er nærliggende å tro at arealet dammen ble bygd på tilhørte denne gården. Hensikten med dammen var åpenbart å sikre vann til bruket. Dammen ble fullstendig ødelagt av flomkatastrofen i 1791, men ble ikke umiddelbart bygd opp igjen.

I 1804 fant vannverksinteressentene ut at de ville bygge en ny dam på stedet for å sikre drikkevannsforsyningen. Det er fra den tid at den ble betegnet som «Vandledningernes Reservedam». Dammen var ikke særlig godt utført for etter en tid ble den ansett for å være så medtatt at den ble revet ned.

Fortsettelse neste nummer.

Ilen menighetsråd 2016–2019

Som en liten serie presentere vi det nye rådet som skal lede menigheten vår. Vi stiller samtlige personer presis samme spørsmål – et spørsmål vi i redaksjonen opplever som særs viktig:

Hvilken verdi/hvilket fotavtrykk vil du at Ilen menighet skal ha fra nettopp deg etter dine fire år i menigheten?

Denne gangen er det Anita Saksvik (61) og Elling Reitan (67) vi ber om å presentere seg.

Anita Saksvik bor i Mellomila og er pensjonist. Hun har yrkeserfaring fra hotell- og restaurant-bransjen både på sjø og land. Hun har også vært tillitsvalgt og verneombud begge steder.

Som frivillig har hun fra starten av jobbet med barnas Olavsfestdager. Likeså har hun vært aktiv for frivilligsentralen i Ila og Iladagene. Hun sier:

Som medlem av menighetsrådet er jeg opptatt av at kirken skal være et sted som alle skal trives i og at alle kan samarbeide og bidra til å få dette til. Derfor er Frivilligsentralen, Iladagene, skoler, barnehager, næringsdrivere, kunstnere, musikere, styret i stiftelsen for menighetshuset, velforeninger og alle andre veldig viktige. Håper flere kan komme med for-

slag og innspill til at Ila skal forbli et hyggelig sted med godt miljø å bo i for alle.

Elling Reitan bor på Sverresborg og er utøvende billedkunstner. Han har i en årrekke vært privat elev av Odd Nerdrum, og fra universitetet har han hovedfag i engelsk og mellomfag i tysk. Idrett står også hjerte nært. Han har vært regionstrener på ski i British Columbia og i Yukon. Likeså har han vært trener for Sør-Trøndelag Skikrets. Han sier:

Jeg håper jeg kan bidra til å gjøre porten høy og terskelen lav, med en oppfordring om å bruke kirken oftere. I siste instans handler det om å ta vare på vår kultur. Jeg har tro på en mest mulig åpen kirke, med mye sang og musikk og konserter. Jeg vil også bruke lokale musikalske krefter enda mer i vanlige gudstjenester.

Ilen kirke er allerede kjent som en «musikkkirke», så man er på rett vei. Dette skal selvfølgelig være i tillegg til de faste kirkelige handlingene. Kunne også tenke meg at man et par ganger i året låner inn et bilde fra en kunstner, et bilde som gjerne har noe med vår religion å gjøre, og som presten gjerne kunne kommentere/bruke som en del av gudstjenesten.

Vi ønsker begge to varmt velkommen og likeså lykke til med et viktig arbeidet.

Instrumentksamlingen i Ilen kirke

Det finnes mange musikkinstrumenter av ulike slag i Ilen kirke, til bruk for ulike formål. Viktigst av disse formål er gudstjenester, konserter og undervisning. I kirkerommet finner vi det største og viktigste instrument, Claus Jensens siste opus fra 1889. Det ruver stort og flott på galleriet. Planene for å få orgelet ferdig-restaurert er kommet langt. Tre orgelbyggere la inn gode tilbud (Kühn fra Sveits, Br. Torkildsen fra Åsen, og Flentrop fra Nederland). Br. Torkildsen får jobben, noe vi er særdeles glad for. Restaureringen, som vil inkludere orgelhuset, vil koste i overkant av 1,5 millioner kroner.

Kirkens nyeste instrument, et Yamaha C7x-flygel, ble kjøpt i desember for kr. 375 000. Det har en god og varm klang, og passer utmerket til kirkerommet. Det skal kun brukes ved konserter og ev. undervisning. Nedbetalingsplaner for dette instrumentet er under arbeid og beskrives ellers i bladet. Bak galleriet, på tårnrommets andre nivå, står et harmonium bygget ca. 1950 av Norsk orgel- og harmoniumfabrikk. Det har to manualer og fullt pedalklavertur, og elektrisk luftforsyning. Dette orgelet brukes som øvingsinstrument, hovedsakelig av Orgelklubben Ludvig. Instrumentet ble gitt i gave til Orgelklubben av Westerdals høyskole i 2014. I samme rom står et Roland stage-piano som også brukes til øving.

Under Olavsfestdagene i år fikk vi besøk av 10 unge organister (som også overnattet i kirka) som deltok i det nasjonale prosjektet Pilegrimer i orgelsko. Disse elever, fra 7–19 år, presenterte en konsert på alle fire orgler i Nidarosdomen. På programmet sto bl.a. et bestillingsverk av Nils Henrik Asheim, som også ble spilt under gudstjenesten 7. august. Kirkens mange instrumenter er svært verdifulle for slike undervisningsopplegg.

I kirkestua finnes to instrumenter til: et finsk piano av merket Hellas, som klinger godt i rommet, kanskje fordi det er et forholdsvis lite instrument; ved siden av finner vi et Vestre trøorgel, gitt i gave av tidligere sokneprest Thormod Høyen i april i år. Vårt instrument har dempet, men vakker klang, og er fra ca. 1950, blant de siste av ca. 10.000 instrumenter fra Haramsøy. Takk for gaven, Thormod! Også i underetasjen finner vi de mange instrumenter som benyttes ved familiegudstjenester og babysangtimene i kirkerommet: afrikanske trommer og andre slagverksinstrumenter, og bjeller, regnmaskiner og flere til.

På kirketårnets tredje nivå står deler fra Claus Jensens utvidelser av domkirkens Joachim Wagnerorgel fra 1739. Jensen bygde om dette instrumentet tidlig i 1860-årene, og tilføyde blant annet et tredje manual. Pipematerialet, vindladen og spillepulten er svært verdifulle. I sam-

*I lens Yamaha
C7x-flygel*

*I Kirkestua:
Vestre trøorgel*

råd med domkirken og antikvariske myndigheter ønsker jeg å arbeide for at pipene kan settes opp på vindladen, og slik bevares på best mulig måte, samt fungere som et museum for dette kapittelet i norsk orgelbygging. Claus Jensen regnes som den aller viktigste orgelbygger i Norges historie.

Istandsetting av menighetens eget Claus Jensen-orgel, som ble gitt i gave av Ilen kirkes venner i 2007, er det neste prosjektet! Dette fem-stemmers orgel står nå i deler i menighetshuset. Det ble opprinnelig bygd til Birkeland kirke i Bergen

i 1885. Vi har satt en prosess i gang for å få dette instrumentet istandsatt til neste år, og betydelige gavesummer er blitt lovet. Vindladen må istandsettes, og alle piper og belger samt kanaler renses og opprettes. En dugnad for å fjerne malingen på orgelhuset skal arrangeres, og orgelet ville kunne oppmonteres i spillbar stand, da bare med manuell belgbetjening, til en pris på ca. kr. 330 000. Det foreslås at orgelet settes opp ved søndre tverrskipets korvegg, til høyre for døpefonten. Med to velklingende Jensen-orgler blir Ilen kirkes instrumentsamling virkelig enestående!

Vår nye sokneprest

Åshild Brenne

***Som vi meldte i forrige menighetsblad, har vi nå fått ny sokneprest!
Åshild Brenne er fast tilsatt i embetet. Det er vi svært glade for!***

Vi kjenner henne litt fra hennes tid som vikarprest og seinere vikarierende sokneprest hos oss i Ilen menighet. Nå ser vi fram til å bli enda bedre kjent med henne.

Åshild er oppvokst på Byneset og har hatt et godt forhold til Ilen kirke helt fra hun var liten. Hun sier at Ilen kirke var et trygt holdepunkt for henne når hun som barn tok bussen inn til byen. Hun visste at når hun så den store kirka, var hun snart framme ved målet.

Åshild var ferdig utdannet prest i 1998, men i stedet for å starte i presteyrket, valgte hun å studere kunst som var og er hennes store interesse. Under Ila-dagene i år fikk vi nyte godt av hennes kunst da hun hadde utstilling i Kirkestua. Ved siden av disse studiene arbeidet hun som norsklærer for innvandrere, og seinere fikk hun jobb ved Nasjonalmuseet. Denne formidlerjobben førte henne tilbake til kirken og presteyrket. Hun forlot Oslo etter å ha vært bosatt der i 22 år og satte kursen mot Trøndelag igjen. Første stopp var som prest i Gauldal prosti før hun havnet i Byåsen prosti og ble

vikarprest og deretter vikarierende sokneprest i Ilen menighet.

Hun sier at hun ble veldig godt mottatt i Ilen, og opplever at det er en menighet med svært engasjerte mennesker. Menighetsrådet er opptatt av at det skal være plass til alle, uansett bakgrunn, kultur, religion og andre ulikheter. Hun setter stor pris på at Ilen har som basis at kirken skal være en åpen og inkluderende folkekirke med plass for alle. Dette har lang tradisjon i menigheten og må videreføres. Kirka er mye mer enn gudstjenestene om søndagen, sier hun. Det som er kirka, er de menneskene som får andre til å føle seg velkommen og inkludert. Derfor må vi mer enn noen gang arbeide for at kirka og gudstjenesten skal være en møteplass, et fellesskap som har rom for alle. Da må vi også være åpne for andre samværsformer i tillegg til gudstjenesten. Dialog og samarbeid tror hun er nøkkelord: samarbeid med ulike mennesker og andre menigheter bl.a. Svenska Kyrkan, Metodistkirken, Sør-Samisk menighet og andre. Det skal skje mange endringer i kirka framover når Den Norske Kirke fra

2017 ikke bare er frigjort fra staten, men også eget rettssubjekt. Det vil nok by på en del utfordringer, men hun tror det blir både interessant, spennende og kjekt å få være med på denne prosessen som må skje.

Åshild har mange spennende tanker om hvordan Ilen menighet og Ilen kirke kan gi et enda bedre tilbud til det mangfold av mennesker som menigheten favner, og hun ønsker å invitere alle til å være en aktiv del i dette fellesskapet. Vi er avhengige av hverandre dersom dette skal bli godt for alle. Det skal bli spennende å få være en del av dette i tiden som kommer.

Åshild bor igjen på Byneset. Hun har en liten sønn, Iver, på 2 år. Han betyr uendelig mye for henne. Det har vi allerede oppdaget, bl.a. når han har vært med i kirka og kommer seg fri fra barnepasserne og deretter raskt tar seg fram til mamma som tar varmt imot ham med åpne armer!

Vi håper at vår nye sokneprest vil trives sammen med oss i Ilen menighet, og ser fram til godt fellesskap og mye samarbeid i tiden som kommer.

Vi ønsker henne hjertelig velkommen og lykke til i hennes viktige arbeid!

Velkommen til kirke

11. september, 17. søndag i treenighetstiden

Tekst: Markus 5:35-43

Kl. 18: Aftensang ved Lars Sperre.

Samtale i Kirkestua v/ Håkon Bleken.

Offer til menighetens arbeid.

18. september, 18. søndag i treenighetstiden

Tekst: Salme 38:10-16

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

Presentasjon av nye konfirmanter.

Offer til menighetens arbeid.

25. september, 19. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 9:57-62

Kl. 11: Gudstjeneste med høsttakkefest ved Lars Sperre og Guro Gaustad Anderssen.

Utdeling av bok til 6-åringer.

Offer til menighetens misjonsprosjekt.

2. oktober, 20. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 18:1-11

Kl. 11: Familiemesse ved Lars Sperre og Guro Gaustad Anderssen.

Utdeling av bok til 4-åringer.

Offer til menighetens arbeid.

9. oktober, 21. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 12:13-21

Kl. 18: Aftensang ved Åshild Brenne.

Samtale i Kirkestua v/ Astri Hognestad.

Offer til menighetens arbeid.

16. oktober, 22. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 10:25-37

Kl. 11: Høymesse ved Lars Sperre.

Offer til menighetens arbeid.

23. oktober, 23. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 24:35-44

Kl. 11: Familiemesse ved Åshild Brenne og Guro Gaustad Anderssen.

To-åringene spesielt inviterte. Presentasjon av menighetens dåpsmateriell.

Offer til menighetens arbeid.

30. oktober, Bots- og bønnedag

Tekst: Lukas 15:11-32

Kl. 11: Bønnedagsmesse ved Lars Sperre.

Offer til menighetens arbeid.

6. november, Allehelgensdag

Tekst: Lukas 6:20-33

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

Vi minnes de døde det siste året.

Offer til menighetens arbeid.

13. november, 26. søndag i treenighetstiden

Tekst: Lukas 13:10-17

Kl. 18: Jazzgudstjeneste ved Lars Sperre. Samtale i Kirkestua om ritualer i forbindelse med sorg og død.

Kjetil Mulelids trio medvirker.

Kollekt ved utgangen.

20. november, Domssøndag,**Kristi Kongedag**

Tekst: Johannes 9:39-41

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne og Einar Bondevik.

Samarbeid med Sør-Samisk menighet.

Ofring til menighetens misjonsprosjekt.

27. november, 1. søndag i adventstiden

Tekst: Matteus 21:1-11

Kl. 11: Familiegudstjeneste ved Lars Sperre og Anna Runesson.

River Side gospelkor medvirker.

Samarbeid med Svenska kyrkan.

Tekst og bilde: Edel Lundemo

Minneord

Ole Gundersen

Vår kjære Ole Gundersen døde 6. august i år på St. Olavs hospital. Ole har i en årrekke vært en ressurs for bladet vårt og for miljøet totalt. 15. september ville han fylt 98 år.

Ole vokste opp på toppen av Steinberget, og her bodde han også det meste av livet sitt. Tidlig bygde han hus på nabotomta til heimplassen; «Nøisomhetsplass – Bymarken». Vi har lagret og trykt flere artikler fra hans penn. Han hadde et fabelaktig minne, og han fortalte oss om oppveksten sin på toppen av Steinberget, om brannstasjonen i Ila, om alle butikkene som Ila i 1930 var forsynt med og om sportsklubben Ørnulf, om fotballbanen og om klubbhuset. Han har også vært korrekturleser for nyere artikler. Likeså har han vært bladombringer i en årrekke, og han har vært en trofast venn og støttespiller for Ilen kirkes venner. Men aller mest husker vi og setter pris på det gode humøret hans og hans spesielle evne til å se og fokusere på den lyse siden av livet.

Vi lyser fred over Ole Gundersens minne.

Klokkene kimer

Utdrag fra prost Kirsten Elisabeth Almås avskjedspreken i Havstein kirke 19. juni i år. Vi takker varmt for at vi får tillatelse til å gjengi denne fine teksten.

Klokkene kimer til høytid og fest, de kimer også julehøytida inn, likesom de kimer til påske og pinse. Kanskje er det de som gir oss evangeliets hele julefortelling, påskefortelling og alle andre fortellinger.

Mest av alt hører vi klokkene knyttet til livsløp og livets innhold, til dåp, konfirmasjon, vielser og begravelser, for disse livets store og viktige hendelser, det rommer kirken mange av. Da ringer klokkene for den enkelte, for fellesskapet, for oss, for evangeliets skyld.

Klokkene er et uttrykk for vår tro. De skaper noe i oss når vi hører dem.

De kan åpne, gi svar på vår lengsel, de kan gi oss en lengsel, kanskje ber vi en bønn når vi hører dem. De er med på å fortelle og ringe om livet vi lever her på jorda, og om et håp vi har om at vi har en himmel over oss, et himmelsk liv å se frem til. Kirka forteller om livet her og nå, og om at livet er i en stor sammenheng.

Vi har mange fortellinger om det blant oss, mange fortellinger om liv og tro, gitt av våre forfattere. En av dem er Johan Falkberget og hans fortelling om An Magritt, hun som kjempet for livsopphold, men

også for rettferdighet og fellesskap og troens plass i menneskenes liv.

Hun står ved dette prostiets yttergrense, ved Ilen kirke på vei inn til byen: Snart ved målet etter en lang ferd, som avsluttes gjennom vårt prosti. Kunstneren har gitt henne den rake linje rett mot himmelen, med et skjørt løftet opp fra jorden for å fortelle at hun er himmelvendt

Ann Magritts mor, Ane, hadde født henne utenfor ekteskap. Alle visste hvem som var hennes far, men han var ikke gift med hennes mor. Ane måtte derfor en søndag stå ved kirken i gapestokken, for slik var tradisjonen.

Han som denne søndagen hadde ansvaret for An Magritt var Anes far, Kiempen. Og i Nattens brød, som romanen heter, i det kapitlet som heter Gudsengelens tårer, får vi fortellingen om hva Kiempen gjorde for å stille Gudsengelens gråt, An Magritt som han hadde båret til dåpen for ikke så lenge siden.

Det hjalp ikke hvor mye han bar henne frem og tilbake i stua, like mye gråt hun. Han bar henne derfor ut, til solveggen der heggen blomstret, så hun kunne høre

fluene summe og vårvinden suse i heggen, men det stilnet ikke gråten. Han bar henne så til vasstroen i bekken, og holdt henne ned til stokken der så hun kunne se alle de vakre fargene spille i solvannet, men det hjalp ikke, hun var utrøstelig.

Da de kom inn igjen, hørte de kirkeklokkene ringe til samling. Klengen kom helt inn gjennom røkåpningen i taket, og An Magritt smilte og tidde.

Og Kiempen tok det som et tegn på at verdens frelser, Jesus Kristus, kjentes ved henne.

Barnet bar på en tro, som fikk svar gjennom klokkene. Hun vokste opp og fortellingen

forteller om en kjempende kvinne som hele livet kunne støtte seg til de gavene Kiempen ga henne slik at hun hadde en tro, en god tro, en tro hun kunne bruke, når livet røynt på eller livsgleden ble så stor at takken måtte fly langt og høyt. Hun som er fremstilt som den rake himmelvendte kvinnen, med skjørtet lettet fra bakken der ved Ilen kirke.

Sammen skal vi bære barnet og hverandre til kilder som gir liv og tro og åpne rommene så vi kan ta imot, som når klokkene ringer og lyder gjennom røkåpningen i taket til Kiempens hus. Så barnet kan vokse opp, himmelvendt, med skjørt som har lettet fra bakken.

Johan Falkbergets An-Magritt med Hovistuten. Statue laget av Kristofer Leirdal.

For meg handler det om god tro, trygg tro, anvendt tro, å møte hverandre med respekt for vår tro, vår tros uttrykk våre livs uttrykk, og den andres livsløp. Det handler om et gudsbilde som ikke er bundet, men kan ta imot og romme det uforståelige gode, store, mektige, skapende, frelsende, omsorgsfulle, krevende, alle de bilder vi kan bære med oss når vi møter Gud slik vi får det fortalt oss gjennom Bibelen, men også gjennom menneskers fortellinger og bilder og musikk.

Tro er ikke bare tanker, troen kommer også til uttrykk gjennom ord og handlinger. Troen skal leves. Og gudsbildet vårt gjen-speiles i troen som leves.

Vi er alle døpt til å være en kropp, som det står i oversettelsen av vårt nye testamente. Det er dåpen som gjør at vi hører til i samme fellesskap, i dåpen blir vi alle merket med korsets tegn. Om vi er jøde eller greker, trell eller fri, mann og kvinne. Vi er alle ett i Kristus, sier Paulus når han forklarer hva dåpen betyr. På det bygger jeg mitt gudsbilde, min tro, mitt håp, og min gjerning.

Fra livets spede begynnelse bæres vi av våre foreldres og nærmeste omsorg og kjærlighet. Mye av den omsorgen handler om mat og klær og varme, men mye handler om å leve videre, gi videre de verdiene vi bærer med oss, det livsgrunnlaget våre liv er bygget på, den tro vi kan leve på, den tro vi kan dø med. Vi har en himmel over våre liv.

Elveseter

begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Ord med på veien ...

Alltid freidig når du går.

«**Alltid freidig når du går**» er en salme som er skrevet i 1867 av den danske presten og dikteren Christian Richardt (1831–1882). Melodien ble laget av Christoph Ernst Friedrich Weyse i 1838. Opprinnelig er teksten en del av syngespillet «Tornerose», men den fikk etter hvert et liv utenfor sin opprinnelige sammenheng og er i dag mye brukt både i bryllup og begravelse så vel som ved konfirmasjon og i ungdomsarbeid.

«**Alltid freidig når du går**» fikk stor betydning for de danske frihetskjemperne under okkupasjonstiden, jfr. 3. vers: «*Kjemp for alt hva du har kjær, dø om så det gjelder!*». Salmen står i Norsk Salmebok 1985 / 2013 som nr. 416 / 415.

1

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

2

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

3

Kjemp for alt hva du har kjær,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Aldri redd for mørkets makt!

Slekters gang

Viede

Lin Karin Stornes og Rune Blom
Marion Winje og Trond Vegar Vik

Ilen Kirke

21.05.2016
18.06.2016

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

Døpte

Erlend Forselv Øydegard
Linus Aleksander Wehn
Lykke Olivia Iversen Linmo
Emil Lie Haarberg
Aksel Skaare
Peder Finne Rasmussen
Ole Grande Randholm
Filippa Strand Reitan
Rachel Olsson Storøy
Oscar Lund Ørbeck
Live Leifseth Ellingsen
Daniel Helgetun Krogh

Ilen kirke

15.05.2016
15.05.2016
15.05.2016
15.05.2016
22.05.2016
22.05.2016
29.05.2016
29.05.2016
29.05.2016
29.05.2016
12.06.2016
12.06.2016
19.06.2016

Bilde: Kari-Anne H. Gjetlum

Friluftsgudstjeneste i Iladalen

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Døpte

Emil Sebastian Westgaard Solheim	05.06.2016
Lykke Cornelia Westgaard Solheim	05.06.2016
Håkon Samuel Westgaard Solheim	05.06.2016
Lina Aurora Westgaard Solheim	05.06.2016
Karoline Emilie Westgaard Solheim	05.06.2016
Mie Madeleine Westgaard Solheim	05.06.2016
Ida Cecilie Westgaard Solheim	05.06.2016

Ilabekken

Døde

Arnold Edvin Sørli	<i>Født:</i> 12.09.1926	<i>Død:</i> 21.04.2016
Ruth Amalie Eriksen	12.02.1924	14.05.2016
Johanne Hansen	10.06.1930	13.05.2016
Solveig Lovise Petersen	23.04.1918	30.05.2016
Anna Ingebjørg Elverum	29.03.1929	07.06.2016
Øivind Gulliksen	12.12.1948	13.06.2016

Offer/gaver

01.05.2016	Norsk Folkehjelp	Kr. 3151,00
05.05.2016	Menighetens arbeid	Kr. 1131,00
08.05.2016	Konfirmantarbeidet	Kr. 8753,00
15.05.2016	Menighetens arbeid	Kr. 1935,00
22.05.2016	Menighetens arbeid	Kr. 1176,00
29.05.2016	Kirkens Bymisjon	Kr. 2140,00
05.06.2016	Ila Velforening	Kr. 2732,00
12.06.2016	Menighetens arbeid	Kr. 1500,00
19.06.2016	Menighetens arbeid	Kr. 2617,00

«Lær oss å telle
våre dager så vi kan få
visdom i hjertet.»
Salme 90,12

Ilen kirkes venner *Kirkehagen 2016*

«Kirkehagen» ble opprinnelig kalt «Kirkeboden» fra da vi hadde tilhold inne i Borggården. Kirkeboden ble startet i 1998 av Unni Andressen som vervet Gunlaug A. Grankvist til sin medansvarlige. Det er altså snart 20 år siden det startet, og vi har vært i aktivitet alle år deretter med unntak av 2012 da det ble en del problemer med plassering. Da fikk vi tilbud om å benytte Waisenhuset med tilhørende hage og deretter ble navnet «Kirkehagen».

Sjøl om sommeren betyr ferie for de fleste av oss, har en stor gjeng fra Ilen Kirkes Venner (IKV) nok en gang hatt ei arbeidsøkt i Kirkehagen under Olavsfestdagene. Denne gangen hadde vi åpent i sju dager. Det har ikke vært så hektisk som det bruker å være, for regnværet disse dagene har dessverre redusert besøket i hagen svært mye i forhold til tidligere år når været har vært på vår side.

I skrivende stund er vi i ferd med å stenge Kirkehagen for denne gang og rigge ned alt utstyret som vi satte opp ved starten. Vi håper at alle medvirkende har hatt det godt sammen under dugnaden vår til tross for regnet.

Vi ble igjen bedt om å lage lunsj til korsangerne fra «Ung kirkesang» og deres ledere. Anne Isabel Udbye var også denne gangen hovedansvarlig for matlaginga og Bjørn Eklo hjalp oss med mye av råvarene vi trengte.

Hjertelig takk til hver og en som har brukt av fritiden sin til å hjelpe til i Kirkehagen også denne gangen! Takk også til Bunnpris i Ila som har gitt oss syltetøy til vaflene!

Som tidligere år, skal vi ha en medlems- og takkesamling i løpet av høsten. Dere vil alle få tilsendt invitasjon. På gjensyn!

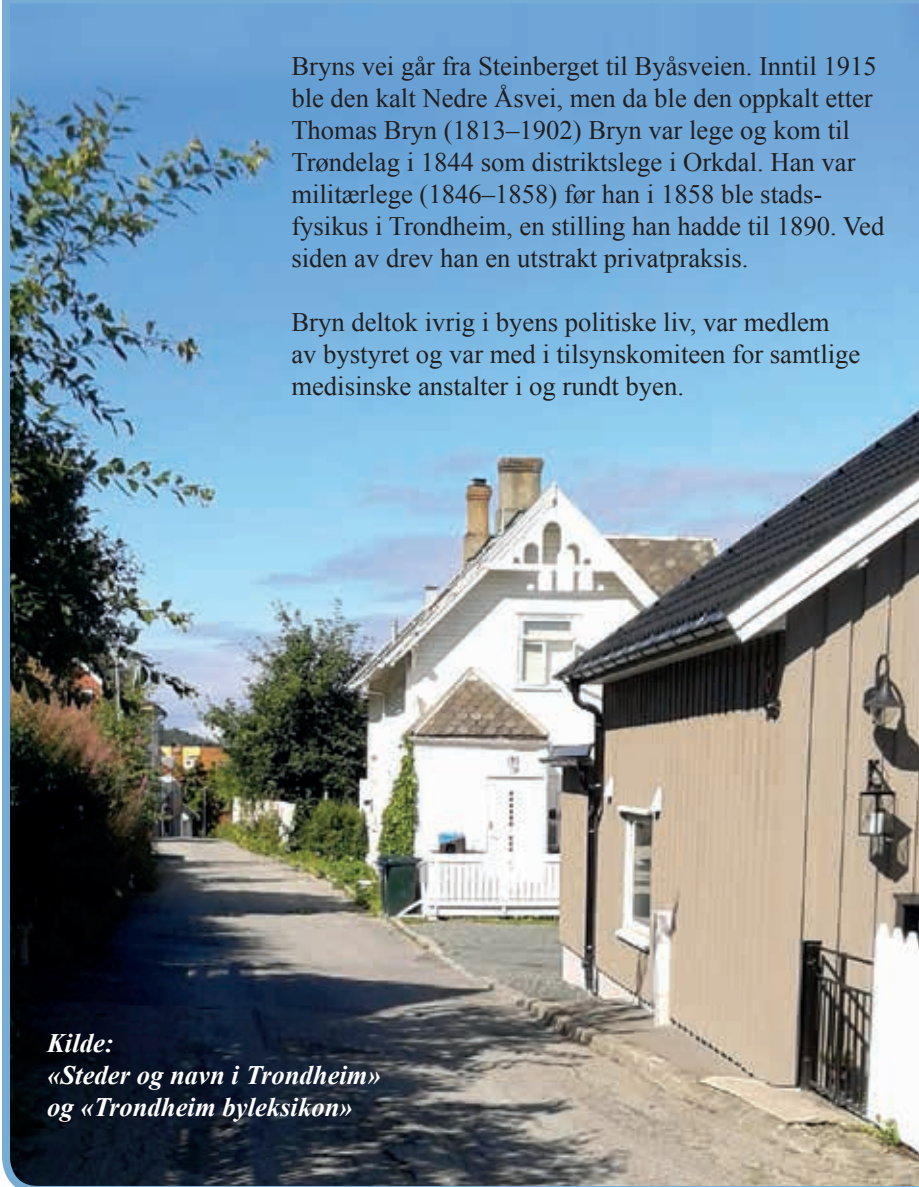
Gatenavn i Ila – Hvor kommer navnet fra?

Bryns vei går fra Steinberget til Byåsveien. Inntil 1915 ble den kalt Nedre Åsvei, men da ble den oppkalt etter Thomas Bryn (1813–1902) Bryn var lege og kom til Trøndelag i 1844 som distriktslege i Orkdal. Han var militærlege (1846–1858) før han i 1858 ble stadsfysikus i Trondheim, en stilling han hadde til 1890. Ved siden av drev han en utstrakt privatpraksis.

Bryn deltok ivrig i byens politiske liv, var medlem av bystyret og var med i tilsynskomiteen for samtlige medisinske anstalter i og rundt byen.

Kilde:

«*Steder og navn i Trondheim*»
og «*Trondheim byleksikon*»

Hva skjer?

Billedkunstner

Håkon Bleken

11. september kl. 1800 innbyr Ilen kirke til en kort kveldsliturgi i kirken etterfulgt av en samtale i Kirkestua kl. 18.45. Billedkunstner Håkon Bleken kommer til Ilen kirke og Kirkestua. Han mener at det er laget for lite kunst etter terrorangrepene 22. juli, og at en grunn kan være at moderne mennesker er likegyldige til det som skjer.

Denne kvelden blir det samtale om hva terrorangrepene gjør med oss, og hvordan kunsten kan spille en viktig rolle når terror og frykt rammer oss. Håkon Bleken har alltid vært en av våre mest engasjerte kunstnere og bruker fryktelige hendelser til å lage både vakker og utfordrende kunst. Han vil denne kvelden fortelle litt om hvordan han arbeider og hva hendelser som 11. september 2002 gjorde med hans arbeider.

Håkon Bleken har vært aktiv i Ilen menighet og har donert flere trykk til Ilen menighet. Denne dagen kan du også kjøpe et trykk av Håkon Bleken til inntekt for flygelet i Ilen kirke.

Samtalen ledes av Elling Reitan.

Forfatter og psykoanalytiker

Astri Hognestad

9. oktober kl. 1800 innbyr Ilen kirke til en kort kveldsliturgi i kirken etterfulgt av en samtale i Kirkestua kl. 18.45. Forfatter og psykoanalytiker Astri Hognestad kommer til Ilen kirke og Kirkestua for å snakke om det å leve alene.

Vi har alle en historie om det å være alene. Noen velger det i perioder. Noen lever alene fordi de er forlatt på grunn av skilsmisse, brudd på andre måter og på grunn av dødsfall. Noen lever ufrivillig alene gjennom hele livet. Vårt samfunn er forvirret rundt temaet alenehet. Lykke formidlet i dag tar ofte utgangspunkt i at man er et par eller familie. Når vi idealiserer andre, gjør vi oss selv mindre. Vi tror vi må leve på samme måte som dem. Denne kvelden vil handle om hva det vil det si å være alene?

«Jeg pleide å tenke at det verste i livet var å ende opp alene. Det er ikke sant. Det verste i livet er å ende opp med mennesker som gjør at du føler deg alene.»

Robin Williams

Kjære konfirmanter

Nå er det deres tur og jeg og menigheten ser fram til å bli bedre kjent med dere. Jeg håper dere vil oppleve at dette året blir litt annerledes, men fint. Helgen 16.–18. september braker det løs med pilegrimsvandring og presentasjon i Ilen kirke.

Jeg gleder meg og ser frem til dette året som leder frem mot en høytidelig konfirmasjonsgudstjeneste hvor dere skal kjenne at dere er menighetens midtpunkt.

Dere konfirmanter er utrolig viktig for Ilen menighet.

Kirka vår pusses opp

Kirkelige fellesråd har besluttet å male kirka innvendig i løpet av høsten. Avhengig av murenes tilstand, er arbeidet beregnet til ca. 6 måneder. Det må regnes en del smuss og støv i kirkerommet. De fleste aktiviteter må derfor flyttes til et annet sted. Vi kommer tilbake til mer informasjon i neste nummer av menighetsbladet.

13. november

Tiden etter – Veien videre

Vi mennesker sørger på ulike måter. De siste årene har nordmenns behov for å uttrykke sorg og medfølelse gjennom lystenning og røde roser eksplodert. Denne kvelden innbys du til å reflektere rundt ritualer ved sorg og død.

*Har ritualene endret seg de siste årene?
Hvordan kan kirken imøtekomme de sørgende på en god måte?*

Vi har invitert en gravferdsagent for å høre hvordan hans/hennes hverdag er og om de har sett store endringer i menneskers rituelle uttrykksmåte de siste årene.

Barn og unge

Menighetspedagog Guro Gaustad Anderssen inviterer til:

Babysang

Onsdager kl. 10 og 12 ønsker vi velkommen til babysang i menighetssalen i Ilevollen 15.

Kom med stemmen du har, for barnet er det den vakreste av alle!

Vi er på Facebook: Babysang i Ilen kirke

LysVåken

Hvert år inviteres tusenvis av 11- og 12-åringene i hele Norge til sin lokale kirke for å overnatte den første adventshelga!

I samarbeid med Sverresborg menighet ønsker vi 6. og 7. klassingene i Ilen og Sverresborg hjertelig velkommen til Lys Våken i Sverresborg kirkesenter 26.–27. november! Meld deg på nå!

Krølletreff

Torsdag 6. oktober inviterer vi to- og tre-åringene til Krølletreff og småbarnssang i Sverresborg kirkesenter. Det er Kirketorsdag og middag til alle som vil ha.

Se kirken.no/ilen for mer informasjon!

Søndag 9. oktober blir det familiegudstjeneste samme sted, med utdeling av gave fra menighetene.

Dette er et samarbeid mellom Ilen og Sverresborg menigheter.

STØRST AV ALT

Trosopplæring i Ilen menighet

Første- klasser.

Å begynne i første klasse er en stor opplevelse! Søndag 25. september blir det Høsttakkefest og familiegudstjeneste med utdeling av boka Tre i et tre.

Følg med på nettsidene for mer informasjon!

Byåsen pre soul Children

Byåsen pre Soul Children ønsker deg velkommen til å være med i et kor for barn i 1.–4. klasse. Øvelse i Byåsen kirke mandag i oddetallsuker kl. 17.30–18.30.

Noahs ark dag

11. august for andreklassinger i Ilen, Sverresborg og Byåsen menigheter.

Fireårsklubb

Søndag 2. oktober blir det familiegudstjeneste med utdeling av fireårsbok. I forkant av dette inviteres alle som fyller fire år i år til klubbkveld!

Vi møtes i menighetssalen i Ilevollen 15
Tre onsdager kl.17.00 – 18.00;
31. august og 14. og 28. september
Velkommen!

En varm takk til våre annonsører og bidragsytere

Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med Edel Lundemo, tlf. 481 28 040 – mail: lunede@online.no

stoff til nr. 4, 2016 – Frist til 1. november 2016

Galleri Ismene

HAUG HOLDING

HAUG EIENDOM A/S

OKKENHAUG BIL

Paul Fjermstads vei 26 • Tlf. 73 80 40 00 • www.okkenhaug.no

FAGTRYKK

preget av gode løsninger

www.fagtrykk.no

HER KAN DU
GJERNE ANNONSERE!

Gamle Kongevei 52a (på Rosendal) – Etabl.:1849

Ditt prisgunstige alternativ, med tradisjon og kvalitet.

Tlf.: 7399 2222 / 9260 9098

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer
informa-
sjon om
innhold og
priser,
se våre
nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

MASKE INVEST

Etablert i 1922

VIGDAL

begravelsesbyrå as

Mælabbakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41

**VIRKE
GRAVFERD**

DØGNVAKT
72 87 10 22

www.vigdal.no

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyelser
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Sokneprest**Åshild Brenne**

Tlf.: 975 44 716

ashild.brenne@

kirken.trondheim.no

Kapellan**Lars Sperre**

Tlf. 908 61 184

lars.sperre@

kirken.trondheim.no

Menighetspedagog**Guro Gaustad Anderssen**

guro.gaustad.anderssen@

kirken.trondheim.no

Organist/Kantor**David Scott Hamnes**

Tlf. 913 30 608

d.hamnes@online.no

Diakon Byåsen prosti**Ingvild Svalastoga**

Tlf. 948 18 686

ingvild.svalastoga@

kirken.trondheim.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:

Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet, Ilen MR eller

Soknepresten i Ilen menighet:

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf.: 994 36 000

E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 1000–1430

Menighetsforvalter Nina Angelsen

nina.angelsen@kirken.trondheim.no

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:**48 16 25 69**

Telefonen betjenes på hverdager;

kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad Danske bank:

8601.47.80310

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10**Ilen menighetsråd:**

Tore How Tlf. 452 82 747

Fjellseter kapell 8601 51 79963**Hjorten Helse- og velferdssenter**

Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone,**Erling Skakkesgt 40**

Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B

Tlf. 72 54 51 31

Velkommen til ILA Frivilligsentral

Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?

Vil du treffe nye mennesker?

Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

Frivilligsentralen er kort sagt en møteplass som formidler kontakt mellom mennesker i lokalmiljøet – noen trenger hjelp og andre ønsker å hjelpe.

Frivilligsentralen er et sted hvor gleden over å bruke deg selv er den betalingen du får.

Hvis du er på Facebook kan du like siden vår der og holde deg oppdatert om frivilligoppdrag og ting som skjer i Ila og Trolla, eller på www.ila.frivilligsentral.no

Slik treffer du oss:

post@ila.frivilligsentral.no

Tlf: 466 52 520

Hilsen Annette og Børge

**Retur:
Ilen menighetsblad
Ilevollen 15
7018 Trondheim**

Ut på tur

Elsterparken er et naturparkområde i Ilabergene med muligheter for fine turer og naturopplevelser langs skogstier eller Driftsveien som går fra Roald Amundsens vei. Området er avgrenset av Bynesveien, Roald Amundsens vei, Fagerliveien og grensen mot Bymarka.

Elsterparken er oppkalt etter forstmann og forfatter Kristian Mandrup Elster. Han var assistent for forstmester Johannes Schiøtz. Elster nedla et stort arbeid med å beplante snaue Ilabergan og gjøre det om til et frodig skogsområde. I 1872–73 ble de første 30.000 plantene satt ned i bakkene nedenfor Fagerlia. Platanlønn, europeisk lerk, sibirsk lerk og douglasgran var noen av treslagene som ble plantet. En douglasgran på vel 57 meter i Elsterparken skal være Bymarkas høyeste tre.

På haugen ved Roald Amundsens vei/Driftsveien – Schiøtz plass – står det en bauta til minne om Johannes Schiøtz og innsatsen for gjenreisningen av skogen i marka-områdene.

God tur!

Tekst og bilde: Kirsti Jaråker